

N° 37.

W A R S Z A W A.

$\frac{2}{14}$ wrześ. 1871 roku.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

ROK VI.

O P Ł A T A.

Merkury:	roc.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 5, ²⁰	2, ⁰⁰	1, ³⁰

Ekonomista i Merkury:			
w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	10	5	2, ³⁰

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo $\frac{1}{2}$ kop. za 5 liter

MERKURY,

do dat ek ty god ni ow y do Ek no mi sty.

TYDZIEŃ FINANSOWY

Piękne dni dla Salzburga już przeminęły. Po trzydniowym pobycie w tém mieście cesarzów austriackiego i niemieckiego pierwszy z hr. Andrassy odjechał do Ischl, drugi przez Monachium udał się do Hohenschwangau; obydwaj kanclerze zrobili wycieczkę do Reichenhall, a hrabia Hohenwart wrócił do Wiednia. Ze wszystkich urzędowych i półurzędowych dzienników tyle tylko pewnego dowiedzieć się można; wszystko inne pokryte jest najgłębszą tajemnicą.

Generał Manteuffel przybył w sobotę do Wersalu, aby urzędowo zawiadomić Thiersa, jako w następstwie otrzymanego przez Prusy trzeciego półmiliarda, ewakuacja 4 departamentów położonych około Paryża, już rozpoczętą została.

W jednym z poprzednich numerów wspomnieliśmy o sformowaniu się wielkiego syndykatu, w celu ułatwienia rządowi francuzkiemu spłaty dalszych rat kontrybucyjnych. Dziś możemy podać bliższe szczegóły o tej ze wszech miar interesującej operacji: Banque de Paris wraz ze swoim konsorcjum, w którym znów dominuje paryzki Credit Foncier i w połączeniu z austriackim zakładem kredytu ziemskiego, z takimże zakładem dla handlu i przemysłu, z berlińskim i wiedeńskim bankami zjednoczonymi, z domem Wodianera i grupą wiedeńskich bankierów do niego przyłączonych — otworzyli rządowi francuzkiemu akceptacyjny kredyt do wysokości 250 milionów franków na zastaw francuzkich biletów bankowych w takiejże sumie. Z kredytu tego rząd francuzki już korzystał i otrzymane od tego stowarzyszenia kilkumiesięczne wexle rozesłał do różnych giełdowych miast europejskich w celu wymiany takowych na krótko-terminowe wexle, które zamierza natychmiast odesłać rządowi niemieckiemu. Rzeczony kredyt może być przed upływem terminów na nowo prolongowanym. Zysk stowarzyszonych ma być z tej operacji dosyć znaczny.

Giełda paryzka z każdym dniem rozszerza zakres swoich operacji i ochoczo poddaje się podwyżce kursowej; 3% renta doszła już do 57,70, nowa 5% nieliberowana do 90 $\frac{1}{4}$, liberowana do 88, włoska do 60,90. Bardzo liczne tranzakcje odbyły się w obligacjach miasta Paryża z 1869, gdyż jak głoszą, obligacje te otrzymają prawo pierwszeństwa przy nowej emisji; kurs ich też do-

szedł do 304,37; za przyszłe obligi płacą już dziś do 18 franków premji. Nie mniejszy obrót był i w innych papierach, jak w Credit mobilier, które w ciągu tygodnia zyskały 40 franków i są teraz po 220, w akcjach banku francuzkiego po 3.180, w Credit Foncier po 1.030, Societé générale po 575; nowa pożyczka hiszpańska po 33, dawne mobilier hiszpańskie po 481 $\frac{1}{4}$, koleje austriackie po 805, lombardy po 415 i wiele innych papierów zakupowano w znacznych partjach, nietylko nie troszcząc się o zjazd salzburgski, ale jakby widząc w nim rękojmię trwałości obecnej chwili.

W Londynie przeciwnie, ubiegły tydzień zaliczyć należy do dni złego usposobienia. Powodem tego były akcje dróg żelaznych, które w skutek nadmiernego ich zapędzenia w kursie, znajdują obecnie wielu realizujących z obniżeniem ceny i z pogorszeniem tendencji dla innych papierów. Z przemysłowych akcji, najulubieńszymi są teraz rozmaitych towarzystw dla wyrobów asfaltowych, jak Val de Travers, Linemes-Asphalt, Phosphate Sewage Company, które mają już 9 $\frac{1}{2}$ % premji, także North American Neufchatel Rock Paving Company i t. p. Powstało też wiele nowych przemysłowych i handlowych towarzystw; z ostatnich najwięcej zajmuje Syndicate Union Limited, którego celem jest udzielanie pożyczek rządowi, miastom i prowadzenie z całym światem interesów finansowych. Kapitał towarzystwa składa się z 2.200.000 £. w 400 akcjach po 500 £. i 40.000 akcjach po 50 £. Dyrektorami, z których każdy musi mieć 20 akcji po 500 £., są: Thomas, Charles Bruce, Ignace Ephrussi, Pascal du Pré Grenfell, Heath, Ch. de Mayor, Herman Raffalovich, Springer, baron Tedesco, Albert Warberg i baron G. Worms. Oprócz tego uformowało się drugie towarzystwo „Lombard-Syndicate,” z kapitałem 70.000 £. i International-Financial Company.

Wiedeńska giełda znów spadła ze swojej wysokości, na której przez nie wiele dni się trzymała. Wprawdzie spekulanci umieli z tych kilku pięknych dni korzystać, ale nie byli w stanie zapobiedz silnemu spadkowi. Zdawało się giełdzie, że z upływem likwidacji, znikną też wszystkie skargi na brak gotówki i że bank z pomnożeniem rezerwowego kapitału o 6 milionów gulde-

nów, zmieni swą względem giełdy nieprzyjazną postawę. Liczono témbardziej na większy napływ gotówki, że wszelkie drażliwe kwestje zdawały się być usunięte: Thiers mianowany prezydentem, Zgromadzenie Narodowe stało się Konstytuanta, giełda paryzka idzie à la hausse, w Berlinie gotówki jest aż nadto, w końcu zjazd salzburški spełnił najmilsze życzenia Austrii i Niemiec. W dobrej więc wierze popuszczano cugle, sam Rothschild do wspomnianych przez nas w ostatnim sprawozdaniu 1000 kupionych akcji kredytowych, dokupił jeszcze około 5000 sztuk; zwolna też zapomniano o braku gotówki. Gdy jednak wypowiedanie sum wzmagało się, i sam zakład kredytowy, który poprzedniego tygodnia wypożyczył kilka milionów, obecnie stanowczo prologat odmawiał — nastąpił istny popłoch, którego rezultatem było podniesienie przez bank narodowy stopy procentowej do 6% i obniżenie się większej części papierów: kredytowe spadły na 285½, anglobanku na 246, frankobanku na 120, francuzy na 374, lombardy na 185,90.

W Berlinie usiłowano oprzeć się naciskowi giełdy wiedeńskiej, zdawało się nawet podczas pierwszych dni, że nadsyłane ztamtąd papiery do zbycia po niższych kursach, były chętnie odkupywane; tu bowiem jak i tam wierzone, że brak gotówki jest tylko chwilowy i że nabyte dziś papiery będzie można wkrótce po wyższych kursach realizować, tembardziej, że wnoszące się kursa w Paryżu oddziaływały bardzo dobrze i tylko taki kierunek zapowiadały. Gdy jednak wbrew wszelkim oczekiwaniom każdy dzień zwiększał kłopoty w Wiedniu i nareszcie sprowadził podwyżkę stopy dyskontowej, zaczęto i tu realizować i zamieniono błogie nadzieje na smutną rzeczywistość. Rosyjskie i nasze papiery kolejną losu także ucierpiały: premjowe pożyczki, rosyjskie i nasze listy zastawne, obligi skarbowe, akcje wiedeńskie, wszystko na kursie ucierpiało. Nawet waluta nasza pomimo ogromnego wywozu zboża jeszcze ¼% utraciła. Jest to także następstwo kontrybucji francuzkiej, gdyż z Berlina wysłano do Petersburga na sprzedaż znaczną sumę wexli na Londyn, za które znów trasowano na Petersburg i tym sposobem kursa przytłumiano.

W Petersburgu obroty wexlowe doszły w minionym tygodniu do bardzo wysokich sum, a jeszcze całego zapasu wyprzedać niezdolano. Na obfitość papieru składały się: Odessa, Azow, Ryga, wywozowcy miejscowi i jak wyżej rzekliśmy, Berlin. Przy obniżającej się walucie angielskiej i francuzkiej tak w Berlinie, jak i na innych targach niemieckich, z powodu wielkiej ilości wexli kontrybucyjnych, lokacja tych walut w Petersburgu musiała na-

stąpić po stopie coraz dogodniejszej dla kupujących. Ostatecznie otrzymywano pierwszorzędną Londyn po 32⁷/₁₆ pensów, a eksporterów po 32⁹/₁₆. Paryż po 346 i 348.

W papierach publicznych natomiast, z wyjątkiem akcji bankowych, jest cicho. Z premjowych pożyczek i akcji dróg żelaznych spekulanci przerzucili się do akcji bankowych; tamtych kursa uważają już jako grożące spadkiem, kiedy te przy dotychczasowym powodzeniu mają świetną przyszłość. Między innymi akcje warszawskiego banku doszły do 308. Z premjowych pożyczek więcej teraz kupują niestemplowanych i tych kurs jest 155 i 156¹/₄, akcje warsz.-wiedeńskie w skutek obniżki w Berlinie, zeszyły i tu na 89¹/₂, a terespolskie ofiarowane po 118.

Gotówki jest teraz więcej i po 6¹/₂ do 7% chętnie dyskontują.

Na warszawskiej giełdzie obroty tak w wexlach jak i w papierach publicznych były mało znaczące. Z wexli najwięcej pożyczano 3-miesięcznego papieru na pruskie miejscowości; nie wielu jednak jest ryzykujących, obawiają się bowiem, ażeby w odpowiednim terminie jako w zimie przypadającym, wexle na pruskie miejscowości nie zdrożały. Berlin rozpoczął już wysłać do Petersburga na sprzedaż część otrzymywanych z kontrybucji długoterminowych wexli, a że rosyjskie produkta w małej tylko ilości do Niemiec wychodzą, więc też nie ma na te miejscowości trasujących i należność za sprzedane wexle, albo musi być wysłaną banknotami, albo też pokrytą trasowaniem z Berlina. W jednym i w drugim razie waluta cierpieć musi; dziś już następstwa tego są widome. Dotychczas większa lub mniejsza ilość dawanych pensów za 1 rubla, stanowiła stopę względnie do wszystkich obcych walut; obecnie odnosi się to tylko do Londynu i Paryża, a wexle na Berlin i Wiedeń pozostają bez wpływu. Z tych więc przyczyn przy jednoczesnym obniżeniu się u nas wexli na Londyn na rs. 7,44, a na Paryż na 88,65, wexle na Berlin podniosły się jeszcze z 125 do 125¹/₆%, a na Wiedeń z 102²/₃ do 103%.

Papiery publiczne zaniedbane w Berlinie, i u nas miały tylko sprzedawców z utrzymaniem jednak dawniejszych kursów. Tu także stanowiły wyjątek akcje banku handlowego, których szukano na rachunek domów petersburskich po rs. 300, ale tylko małą ilość znaleźć zdołano. Był też popyt na akcje otworzyć się mającego warszawskiego banku dyskontowego, z 25 rublami premji, lecz i tych nie wiele znaleziono. Nasza przepowiednia dla akcji ubezpieczeń szybko się spełnia: nawet po 151 nie ma sprzedających.

DROŻYZNA MIĘSA.

W ostatnich czasach, niektóre pisma, a mianowicie *Kurjery Codzienny i Warszawski*, oraz *Tygodnik Ilustrowany*, podniosły kwestję drożyzny mięsa. *Kurjery* jeden i drugi doradzają zawieranie spółki z wielkim kapitałem i wystąpienie do konkurencji, z tak zwaną u nas *ligą* handlarzy wołami stepowymi. *Tygodnik Ilustrowany* nie zaprzeczający bynajmniej skutków, jakie z zawierania się takiej spółki mogłyby wyniknąć — nie wierzy atoli ani w zbyt wielkie zyski handlarzy bydła, ani w zawieranie się spółki dużych kapitałów, które potrzebują znacznych zysków i to mniej więcej pewnych, a nie lubią angażować się w przedsięwzięcia o wielkich zachodach a małych i niepewnych zyskach. W sprawie tej obydwie strony mają względną słuszość. Prawdą jest, że na wybitne oddziaływanie na handel mięsem, tylko spółka mająca znaczne kapitały zdobyć się może. Niemniej jednak prawdą

jest — że wielkie kapitały nie będą chciały wzięść się do przedsiębiorstwa, którego drogi są nieznane, a skutek wątpliwy. Nie mamy znowu tak wiele kapitałów, iżbyśmy na niepewne ryzykować mogli.

Zdaje się jednak, że za wiele robimy nacisku na handel bydłem stepowym, a nie zwracamy uwagi na to co bliżej w okół nas się dzieje. Bydło na stepach musi się w końcu wyczerpać, wówczas gdy wątpić należy czy apetyt na mięso w tymże samym stosunku umorzonym zostanie. Potrzeba koniecznie znaleźć sposób na zastąpienie ubywającego na stepach bydła. A sposób ten znajdziemy tylko w zwiększonej hodowli bydła w gospodarstwach naszych. Zwiększymy zaś hodowlę bydła wówczas, jeżeli z krédką w rękę przekonamy rolników, że hodowla bydła jest korzystną, t. j. że hodowca sprzedawszy wołu, otrzyma za niego cenę zwracającą mu kosztą produkcji z pewnym zyskiem. Byłoby pożądanym żeby *Gazeta Rolnicza*, tak samo jak dała nam w ostatnim numerze wyrachowanie ile kosztuje wychów konia trzyletniego

i czteroletniego, — wyrachowała ile kosztować może wychów jednej sztuki bydła rogatego, mianowicie wołu. W rachunku trzeba także wziąć pod rozwagę pytanie, co jest korzystniejszym dla rolnika, czy sprzedawać karm, lub jeszcze inaczej, czy lepiej i korzystniej zajmować się wypłodem roślin zbożowych dla sprzedaży ziarna corocznie, czy też produkować karm' bydlęcą dla hodowli bydła i sprzedaży jego dopiero po upływie lat kilku.

Od rozwiązania tych pytań zależeć dopiero może rozwiązanie kwestji drożyzny mięsa. Przez zwiększoną bowiem hodowlę bydła, zwiększymy i ilość bydła sprzedażnego na targach i tym sposobem zdołamy obniżyć cenę wołów, a ewentualnie i mięsa. O ile jednak zdołamy obniżyć te ceny, to dopiero rachunek pokazać może. Jeżeli bowiem dzisiaj hodowla bydła znajduje się na niskim stopniu, to zapewne winny temu niskie ceny na bydło krajowe, które nie zachęcają do hodowli. Jaką zachętę zatem i to najważniejszą trzeba przyjąć podwyższenie cen bydła krajowego. W ślad zatem ceny bydła stepowego przy zwiększonej hodowli bydła krajowego obniżą się trochę, i wyjdzie ztąd pewna cena normalna, średnia. O wiele ona jednak od cen obecnie praktykowanych różnić się nie może. Nie podzielamy bowiem zdania, iżby ceny na mięso znacznie spaść miały. Jest to przeciwnem naturze rzeczy. Handel mięsem możemy uregulować, możemy zreformować, jeżeli lubujemy się w tém wyrażeniu, ale sprawić, aby ceny mięsa były tak niskie jak wielu sobie marzy, to przechodzi nawet siły olbrzymiej spółki, z najbardziej olbrzymim kapitałem.

WYWÓZ JEDWABNIKÓW Z JAPONJI.

W uzupełnieniu niedawno podanych w niniejszém piśmie szczegółów o rezultatach europejskiej hodowli jedwabników za rok ubiegły, zamieszczamy dzisiaj co następuje:

Według wiadomości nadesłanych z Yokohamy, ogólna ilość ostemplowanych na wywóz w 1870 r. w różnych tamtejszych konsulatach pudełek (cartons) z jajeczkami jedwabników wynosiła 812.823. Oprócz tego wysłano bardzo wiele nieostemplowanych pudełek, bo wykazy urzędu celnego podają ogólną cyfrę wywozu na 1.390.565 pudełek, która mniej więcej zgadza się z cyframi zebranymi przez trzy towarzystwa żeglugi, zajmujące się przewozem jedwabników. Towarzystwa te bowiem przewiozły.

	Pak	Wagi funt. ang.
<i>Peninsular and Oriental Company</i>	3.358	171.851
<i>Messageries Maritimes</i>	2.812	133.884
<i>Pacific Mail Company</i>	39	2.134
Łącznie.	6.209	307.869

A że jedna paka mieści zwykle 220 pudełek, zatem ilość przewiezionych pudełek wynosi 1.364.000. Jeżeli przyjmiemy cyfrę urzędu celnego jako prawdziwszą, okaże się w 1870 r. mały przyrost wywozu w porównaniu z 1869. Ze względu na narodowość osób wysyłających, ostemplowane pudełka rozdzielają się jak następuje:

	Ostemplowa- no w posel- stwie fran- cuzkiem	Ostemplowa- no w konsu- lacie wło- skim	Ostemplowa- no w konsu- lacie szwaj- carskim
Dla Francuzów	299.371	35.536	—
„ Niemców	37.090	145.881	3.000
„ Szwajcarów	9.859	17.744	29.986
„ Japończyków	6.190	2.000	—
„ Włochów	5.355	195.299	3.200
„ Amerykanów	4.340	2.290	—

„ Holendrów	—	8.815	—
„ Anglików	—	6.467	—
„ Austrjaków	—	400	—
Razem	362.205	414.432	36.186

Urząd celny podaje, że w 1870 r. przybyło na targowisko Yokohamy w ogóle 1.626.000 pudełek, a mianowicie t. z. *cartons annuelles* 1.130.000 i *cartons bivoltins* 496.000; w tym roku zatem więcej blisko o 300.000 aniżeli w 1869, ale zarazem o tyleż mniej jak w 1868. Japońscy właściciele jedwabników, licząc na znaczny popyt jaki zazwyczaj ma miejsce i będąc w nadziejach dobrego zbytu utrwaleni przez wczesne pojawienie się na targu znacznej liczby włoskich t. z. *graineurs* (handlujących jajeczkami jedwabników), stawiali na początku sezonu tak wysokie ceny, że w ciągu całego miesiąca lipca, nikt prawie z zagranicznych handlujących nie poczynił zakupów. Gdy się jednak wkrótce potem dowiedziano o wybuchłej wojnie między Francją i Niemcami, wielu Francuzów usunęło się z targowiska, w skutek czego, ceny wszystkich gatunków, z wyjątkiem zielonych *graines annuelles*, uległy szybkiej obniżce. Płacono za *zielone gr. annuelles* 1 do 4,80 dolarów, *białe* 0,60—2 dol., *zielone bivoltins* 0,25—0,50 dol.; białe nie miały nabywców. Trzymając się powyższych cen, wartość wywozu zeszłorocznego wyniesie 4½ miliona flor. austr. w srebrze, czyli o 2½ milj. mniej niż w 1869 r.

(Austria).

Wiadomości bieżące.

— W dniu 30 czerwca r. b. odbyło się w Wiedniu tegoroczne zwyczajne Zebranie Ogólne akcjonariuszów towarzystwa „*Austrjaki Fenix*,” które i naszą publiczność interesuje, jako w kraju koncesjonowane.—Ze sprawozdania za rok 1870 dowiadujemy się, że mimo nadspodziewanie dotkliwych strat w dziale ubezpieczeń od gradobicia, oraz szkodliwego wpływu wojny franko-niemieckiej, zwłaszcza w dziale ubezpieczeń morskich, jak niemniej w skutek ubytku wielu ubezpieczających się z Francji, nawet w dziale ubezpieczeń od ognia, upłyniony ostatni okres czynności przedstawia *czystego zysku 66.840 flor. 54 cent.*, na którą to cyfrę nie wpływały wcale zyski z ubezpieczeń na życie, gdyż bilans tego oddziału, podług statutów, tylko co trzy lata układanym być powinien. — W 1870 r. przyjęto 108.438 nowych ubezpieczeń na sumę 458.654.752 flor., za opłatą składek w ilości flor. w. a. 2.643.629,92, ogólny zatem dochód towarzystwa włącznie ze składkami z ubezpieczeń zeszłorocznych wynosił flor. 4.445.394,89. Wydatki podaje sprawozdanie na fl. 4.378.554,35. z tego na wynagrodzenie szkód flor. 1.375.676,68 (po odtrąceniu udziału reasekurantów wsumie fl. 918.646,26 i doliczeniu wniesionych składek na fundusz rezerwowy fl. 214.064,76) i fl. 1.626.172.66 na zabezpieczenie nie upłynionych jeszcze umów. Z otrzymanego zysku przeznaczono flor. 60.000 na diwidendę dla akcjonariuszów, która tym sposobem wyniosła 10% wniesionego kapitału akcyjnego, reszta zaś, czyli fl. 6.840,54 wniesiono na poczet funduszu zapasowego i emerytalnego.

— *Przemysł górniczy.* W r. 1864 zakłady górnicze Królestwa Polskiego wydały węgla kamiennego 6.764.000 pudów, rudy żelaznej 1.064.717 p., żelaza wyrobiono 481.486 p., cynku 115.292 p. Po roku 1864 wytwór ten zaczął upadać. Na Szląsku tymczasem w tymże 1864 r. wydobyto węgla kamiennego 231.000.000 pudów, rudy żelaznej 19.000.000 p., galmanu 1.400.000 p., rudy ołowianej 491.000 p. W następnych latach wytwór na Szląsku coraz wzrasta i tak: w 1866 r. wydobyto tam

węgla kamiennego 254.000.000 pudów, rudy żelaznej 29.000.000 pudów, galmanu 17.000.000 p., rudy ołowianej 524.000. Spodziewamy się, że zmieniony obecnie u nas system prawa górniczego, wpłynie na podwyższenie naszej produkcji krajowej.

— *Cukrownie w Europie.* W r. 1870 powstało 75 nowych cukrowni, a mianowicie w monarchji Austrjacko-węgierskiej 35, w Niemczech 10, w Belgji 8, w Rosji i Król. Polskim 8, w Holandji 7, we Francji 7. W całej więc Europie istniało wszystkich cukrowni 1.500; z pomiędzy téj liczby we Francji 483, w Związku celnym 310, w monarchji Austro-węgierskiej 283, w Belgji 135, w Król. Polskim 42, w Holandji 20, w Szwecji 4, we Włoszech i Anglii po jednej.

— *Telegrafy.* Europa posiada 90.000 mil geogr. linii telegraficznych i 13.000 stacji; Ameryka 36.000 m. g. i 6.000 stacji; Indje 2.800 m. g. i 2.000 stacji; Australja 2.000 m. g. i 270 stacji. Długość lin telegrafów podmorskich wynosi 6.000 mil geogr.

— Inauguracja *tunelu góry Cenis* i zarazem otwarcie drogi żelaznej do Montane, miało mieć miejsce w d. 1 września r. b.

Ogłoszenie.

KALENDARZ ROLNICZY,

wydawany przez dwa poprzednie lata mojem staraniem, na rok 1872 wyjdzie z druku wcześniej jak zwykle, tak, że w Listopadzie r. b. znajdować się już będzie w handlu księgarskim. W wydawnictwie tém nastąpią radykalne zmiany, z celem uprzyśtępnienia tego kalendarza nawet dla mniej zamężnych, np. dzierżawców i oficjalistów gospodarskich. Dotychczasowe dwie części zredukowane zostaną do jednej książki dogodnego dla kieszeni formatu, w formie pugilaresowej wydanéj, w płótno angielskie oprawnéj. Wewnętrzny układ obejmie wiadomości, w codziennych stosunkach niezbędne, nadto znajdować się będzie konotatnik na wszystkie w roku miesiące. Cena dotychczasowa tego wydawnictwa obniża się prawie do połowy, to jest egzemplarz oprawny kop. 75, nieoprawny kop. 50, ale tylko w sposobie prenumeraty, która tylko do 1 Listopada r. b. do Redakcji Gazety Rolniczej nadsyłana być winna. Obywatele ziemscy, którzy kalendarz ten przeznaczają na podarki noworoczne dla osób bliższych i oficjalistów, najlepiej postąpią, gdy rs. 3 nadeszłą do Redakcji, a po cztery egzemplarze oprawne, lub po sześć nieoprawnych tego wydawnictwa, kosztem Redakcji pocztą mieć będą ekspedjowane. Po 1-m Listopada kalendarz o jakim mowa, kosztować będzie dwa razy tyle jak ogłaszająca się prenumerata.

Adam Mieczyski.

Redaktor Gazety Rolniczej.

STAN OPERACJI BANKU POLSKIEGO.

	w d. 2 wrześ.	w ciągu tygodnia		w d. 9 wrześ.	
		przybyło	ubyło		
	r	u	b	l	i
1. Skup. Portfel { wexli krajow. } w Warsz. w Łodzi w Włocł. w Lublinie	2.643.776,29	258.083,22 1/2	205.179,46	2.696.680,05 1/2	
	483.549,41	18.693,25	22.704,67 1/2	479.537,98 1/2	
	454.867,51	19.373,61	15.172,84 1/2	459.068,27 1/2	
2. Zaliczenia na papiery publiczne	925.905,93	28.792,78	36.015,07	918.683,64	
	449.962,37	4.352,73	3.482,73	450.832,37	
3. Pożyczki na zastaw { towarów } { in. tow. } { kosztowności	422.118,82	934,62	9.404,62	413.648,82	
	138.511,38		1.892, .	136.619,38	
4. Otwarte kredyty	5.331.280,40	716.737,91 1/2	348.389,60	5.699.628,71 1/2	
	2.527.937,82 1/2		1.692,35 3/4	2.526.245,46 3/4	
5. Kassa { Monety srebrne złote Bilety Banku Polskiego „ Kred. Cesarstwa	45.715,39		700, .	45.715,39	
	1.300, .		292.692, .	700, .	
	1.761.072, .			1.468.380, .	
Łącznie (5)	4.336.025,21 1/2		294.984,35 3/4	4.041.040,85 3/4	

KURSA GIEŁDY.

dnia 13 września 1871 roku.

	RÓWNIĄ (pari)	Żądano	Placono	Stosunek do równi na 100	
1. Papiery publiczne.					
a) Rządowe.					
R u b l e					
Polskie.	Oblię Skarbowe (r. 100.150.500).	4	100	.	
	Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	
	Cert. ban. na obl. cz. A (z. 300) z k.	5	45	.	
	„ „ „ „ B (z. 200)	0	30	.	
	„ „ „ „ „	5	30	.	
	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	
	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	74,35	74,10
	kupon	1,13 1/3
	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.
	Pożyczka premjowa z r. 1864 r.	5	100	.	.
Ruskie.	„ „ „ ostemplowana	
	„ „ z r. 1866 r.	5	100	.	
	„ „ ostemplowana	
	„ „ lutowe	4	100	101,83	.
	„ „ sierpniowe	4	100	.	.
Bilety Banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	91	91	
b) Towarzystwo i Spółek.					
Polskie.	Listy zast. m. Warszawy	5	.	84,50	84,25
	kupon	2,25
	„ „ (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	90,10	89,75
	„ „ „ ser. 2	4	100	88,95	88,45
	„ „ kupon „	0,90
	Listy zastawne nowe z r. 1869	5	100	89,25	89
	kupon	1,12 1/2
	Oblię Tow. Kred. Ziemięskiego	5,475	100	100,50	100
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	91,50	90,50
	„ „ „ W-B. (100. 150)	4	100	69	68
Rus.	„ „ „ (500)	5	100	71	70
	Obligacje „ Teresp. (100)	5	100	.	.
	Akcje „ Łódzk. (100)	5	100	.	.
	„ Banku Handl. w Warszawie	125	.	.
	„ Warsz. Tow. Ubez. od ognia	125	.	.
	Ruskie listy zastawne	5	100	.	.
	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.
	Obligacje „ „	4 1/2	100	.	.
	2. Wexle.				
	Berlin (Tal. 100) 2 mies.	92,857	112,65	112,50
Gdańsk. . . . (100) „	92,857	.	.	
Hamburg. . . (M.B. 300) „	140,855	.	.	
Londyn (Ł. 1) 3 „	6,304	7,42 1/2	7,41 1/2	
Paryż (Fran. 300) 2 „	75,214	.	.	
Wiedeń. . . . (Gul. 150) „	92,857	93,60	93,30	
Petersburg . . (Rub. 100) 3 „	100	98 50	98,25	
3. Monety.					
Póimperjal	5,15	.	.	
Napoleonдор	5	.	.	
Dukat holenderski	3	.	.	
Rubel srebrny	1	.	.	
Talar pruski	0,92,857	.	.	
Gulden austrjacki (papierowy)	0,61,905	.	.	
Warsz. Londyn Paryż Wied. Berlin Peter. Amst. Hamb.					
STOPA {bankowa: 6% 2 1/4 5 6 4 7 5 1/2 5					
SKUPU: {gieldowa: — 2% — 5 1/2 3 6 1/2 5 4					

Ceny targów warszawskich,

od dnia 6—13 września r. b.

Pszonica do 242 funt. od rs. 5,45 — 7,95. wybor. rs. — do —. *Żyto* do 232 funt. rs. 4,05—5,07 1/2. *Jęczmień* 2 i 4-rz. rs. 3,30 do 3,60. *Owies* rs. 2,40 do 2,55. *Gryka* rs. — do —. *Rzepak* letni od rs. 9,30 do 9,60; zimowy rs. 10,00 do 11,00. *Groch* pol. rs. — do —, cukrowy rs. — do —. *Kasza* jagl. rs. 9,00 do 10,00; jęczm. rs. 5,70 do 6,00; grycz. gruba rs. 7,20 do 7,50. *Mąka psz.* (000) pud rs. 2,45 do 2,50; (00) rs. 2,25 do 2,30; N. I pud rs. 1,90 do 1,95; N. II rs. 1,70 do 1,75, *żytnia* N. I i II pud. rs. 1,25 do 1,45. *Kartofle* rs. 2,40 do 2,70. *Siano* pud rs. 0,30 do 0,37 1/2. *Słoma* pud rs. 0,15 do 0,20. *Okowita* gar. p. 78° rs. 1,56 do 1,56 1/2. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: *Pszonicy:* kor. —. *Żyta:* —. *Jęczmienia:* —. *Owsa* —.